2017-32-0152-00126

Skrivelse af 6. oktober 2017 fra Nordjyllands Politi (5100-89110-00065-17)

Ved det levende syn på slagteriet observerede embedsdyrlægen et slagtesvin, der kravlede på forknæene og var ude af stand til at tage normalt støtte på forbenene.
Ejeren oplyste, at han ikke vidste, om grisen var taget fra til slagtning grundet et tidligere sygdomsforløb, men at der var grise i perioden, der var behandlet for bl.a. støttehalthed. Han havde selv læsset grisene på en vogn, som han stillede til afhentning ved vejen.
Chaufføren oplyste, at han havde valgt at transportere grisen adskilt, da den var støttehalt i mindre grad. Da han afleverede den på slagteriet, gik den ikke længere på alle fire ben.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:
Finder Rådet, at besætningsejer, ved at lade svinet gå i besætningen med ovenfor beskrevne lidelse igennem længere tid - uden at lade dyret aflive, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt, herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 1:
Det fremgår af anmeldelse af 17. august 2017, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede et slagtesvin, der var alvorligt gangbesværet. ...*"dyret kunne observeres kravlende på forknæene, ude af stand til at tage normalt støtte på forbenene."*

Ved den kliniske undersøgelse af det levende svin, kunne det konstateres, at *"dyret havde en varm, øm hævelse nedenfor venstre albueled. I forbindelse med hævelsen kunne observeres et sår af ældre dato. Selve albueleddet føltes hævet, varmt og ømt for berøring… På venstre forknæ kunne iagttages stærkt fortykket hud. Dyret var let nedstemt og af normalt huld. Dyret sitrede let i hudoverfladen, når det blev overladt til sig selv. Ved normal berøring andre steder på kroppen reagerede dyret ikke. Ved let berøring af området omkring venstre albueled og omkring hævelsen nedenfor venstre albueled reagerede dyret ved at forsøge at trække benet let til sig, som tegn på smerte."*

Ved undersøgelse af slagtekroppen efter aflivning fandtes også fortykket hud på højre forknæ. Ved den kødkontrolmæssige undersøgelse efter slagtning kunne det konstateres, at der i begge albueled var *"udbredt nedbrydning af ledbrusken, der i flere områder havde forårsaget, at det underliggende knoglevæv var blottet."*

Ved pato-anatomisk undersøgelse af slagtesvinets venstre forben på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND fandtes følgende:
"Ved inspektion af præparatet fandtes et ældre sår med en diameter på ca. 0,5 cm beliggende cranio-lateralt for albueleddet. Ved gennemskæring af såret fandtes underliggende nydannet bindevæv med en tykkelse på a. 1,5 cm.
Ved inspektion af albueleddet fandtes ulcerationer på ledfladerne af humerus og ulna. Ulcerationerne målte hhv. ca. 2,5x1 cm og 1x1,5 cm. På humerus ledfladen fandtes bruskflapdannelse, og i relation hertil fandtes fortykkelser af brusken. Der var proliferation af synovialmembranen. Ved sagittal gennemsavning af benet fandtes en subchondral knoglecyste på

ledfladen af humerus i albueleddet. Cysten målte ca. 2 mm i diameter. Der kunne ikke erkendes andre patoanatomiske forandringer i de øvrige led og omkringliggende strukturer.

Konklusion:
Der foreligger en kronisk, ulcererende, deformerende artrose med bruskflapdannelse og sekundær proliferation af synovialmembranen i albueleddet. Der fandtes et kronisk sår med underliggende bindevævsdannelse cranio-lateralt for albueleddet. Forandringerne vurderes alle at have en alder på flere uger."

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovenstående og sagsakterne til grund, finder Rådet, at slagtesvinets situation skulle have været afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at dyret var blevet aflivet/hjemmeslagtet. Den tilstedeværende lidelse har medført smerter i forbenene og let erkendelig halthed, som det også fremgår af sagsakterne. Slagtesvinet har således ikke været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Under sygdomsforløbet i besætningen har slagtesvinet været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, og har derved været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:
I bekræftende fald, finder Rådet da, at svinet derved har været behandlet uforsvarligt eller grovere uforsvarligt, eller eventuelt udsat dyret for mishandling?

Svar ad 2:
Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:
Finder Rådet, at besætningsejer ved at lade svinet transportere til slagtning, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt, herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 3:
Dyr, der ikke kan gå og stå ved egen hjælp, eller dyr, der er springhalte, svært støttehalte eller udpræget gangbesværede på grund af diagnosticeret eller formodet knoglebrud, ledskred, smertefulde betændelsestilstande i lemmerne (ledbetændelse, seneskedebetændelse o.lign.) samt dyr, som lider af almen svækkelse, må ikke transporteres levende til slagteriet eller til levebrug, men skal aflives eller nødslagtes på stedet.

Lægges ovennævnte og svar ad 1 til grund, finder Rådet, at slagtesvinet ikke var egnet til transport til slagteriet, heller ikke som skånetransport, og at det ved at være læsset og transporteret har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, og dermed for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 4:
I bekræftende fald, finder Rådet da, at svinet derved har været behandlet uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 4:
Se svar ad 3.

Spørgsmål 5:
Finder Rådet, at chauffør/transportvirksomhed ved at transponeret svinet fra besætningen til slagteriet som skånetransport, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt, herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 5:
Se svar ad 3.

Spørgsmål 6:
I bekræftende fald, finder Rådet da, at svinet derved har været behandlet uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 6:
Se svar ad 3.

Spørgsmål 7:
Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 7:
Der henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte landmand blev straffet med bøde på 25.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1, og § 2 samt bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 – transportforordningen - artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag 1, kapitel 1, pkt. i og pkt. 2, litra a.
Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 10.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1, samt bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. i, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 – transportforordningen - artikel 3, litra b og artikel 8, stk.
1, jf. bilag 1, kapitel 1, pkt. i og pkt. 2, litra a.
Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte vognmandsfirma blev straffet med en tillægsbøde på 50.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, og stk. 11, jf. § 1, samt bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 - transportforordningen - artikel 3, litra b og artikel 6, stk. 3, jf. bilag 1, kapitel 1, pkt. i og pkt. 2, litra a, jf. straffelovens § 89.

Retten lagde ved bødefastsættelsen vægt på forholdets karakter. For vognmandsfirmaets vedkommende blev der endvidere lagt vægt på selskabets forstraffe for ligeartede lovovertrædelser. For chaufførens vedkommende blev der i formildende retning lagt vægt på, at vedkommende gennemførte transporten som sygetransport.

Dommen blev anket til landsretten. Anklagemyndigheden påstod efterfølgende strafbortfald for chaufføren og formildelse i forhold til vognmandsfirmaet, således at der ikke skulle fastsættes en tillægsstraf.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med de ændringer, at straffen for chaufføren bortfaldt, og at der ikke blev fastsat en tillægsstraf for vognmandsfirmaet.